

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De resolutionibus ac bonis propositis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

5. De cœlesti paradiso quod adeo magnificū & beatum in futuram totam æternitatem habitaculum nobis præparaverit.

6. De virtute, quod illius acquirendæ illiusque possessione Dei gratiam obtinendi capaces nos creaverit, atque ita de cæteris.

Quod si quæ reperiantur argumenta, ex quorum consideratione nullo modo nos sentiamus gratitudinis affectu commotos, uti esse possunt perfectiones Dei aut actus virtuosi Sanctorum, nulla penitus inferenda nobis erit violentia, ut illum extorqueamus, sed satis erit Deum de re illa benedicere ac laudare, invitando in eum finem omnes creaturas, ut idem nobiscum faciant. Longe etenim melius & utilius est, unum actum interiorem cum omni-modâ producere spiritus libertate, sequendo ductum & impulsum Spiritus sancti, quàm decem violenter extorquere aut artificialiter comparare, cum præcipuè nullus in particulari sit absolutè necessarius, exceptis propositis ac petitionibus.

CAPUT XI.

De Resolutionibus ac bonis propositis.

In illis totus fructus orationis consistit.

Sicut diximus superius totum meditationis fructum in eo situm esse, ut sanctos concipiamus affectus, ita pariter dicendum hic nobis est, totum fructum affectuum consistere in eliciendis bonis ac efficacibus propositis. Quocirca cavendum nobis erit, ne tantum qui-

quibusdam affectibus infructuosis atque in vanum elicitis, quantum bonis hisce propositis insistatur: qui etenim orationem finiret, quin ullum conceperit bonum propositum, similis illi foret, qui invitatus ad lautum convivium satis haberet cibos videre, in bono dapum ac ferculorum ordine sibi complacere, aut laudare splendorem ac magnificentiam illius, qui ipsum instruxisset, absque eo, quod quidquam gustaret, sicque inde nullum alium fructum reportaret, quam vanam imaginariam complacentiam.

E contra vidimus nonnullos, qui, cum per totam orationis horam diversis fuissent infestati cogitationibus, ut nihil possent boni facere, attamen videntes esse se in fine orationis, absque eo quod, ita loquendo, illius fecissent initium, unico momento se recolligentes proposita conceperunt fortissima, quæ etiam fidelissimè sunt executi, fructumque inde uberio-rem reportarunt iis, qui toto durante orationis tempore summâ pace ac tranquillitate suè perfrui.

Hæc autem bona proposita sunt certi actus voluntatis per meditationem excitati, quibus homo fertur ad efficaciter amplexandum cognitum bonum, aut malum fugiendum. *Definitio.*

Verùm isti actus, ut fructuosi sint, quatuor *Qua con-* habeant condiciones necesse est. Prima est, *ditiones* ut sint *specifici* circa rem aliquam in particula- *sint neces-* ri, non verò in generali. Promittere enim *saria ad* verbi gratia, velle se humiliare, nihil promit- *bona pro-* tere est. Quocirca specificandum est in quo, *posita.* ut exempli gratia, amando & affectando offi- *Prima* *conditio.*

cia viliora & magis abjecta, nunquam dicendo aliquid, quod vergat in propriam laudem & alijs hujusmodi.

*Secunda
conditio.*

Secunda conditio est, ut fiant cum *discretionē*, non autem inconsideratè, aut juxta repentinum impetum affectus cujusdam sensibilis inordinati, sicut verbi gratia, qui sibi proponeret quærere occasionem Martyrii aut quotidie immensum elicere numerum actuum internorum, aut alia similia nimis difficilia aut viribus nostris evidenter majora.

*Tertia
conditio.*

Tertia ut *cujusvis status sint conformia*, prout superius diximus, quia Novitii ordinariè debent sua proposita dirigere ad mortificandos suos sensus atque illos modestè compescendos, ad corpus suum aliqua in re affligendum, atque ad alia hujusmodi exercitia, quibus in illis nascatur aut foveatur spiritus compunctionis. Proficientes contendere debent ad solidam praxin virtutum, ac perfecti ad multa pro Deo toleranda, ad se summè attentos ad seipsum reddendos, ad se continentium semper in totali resignatione, atque integra spirituum & omnium, quæ possunt, divinæ directioni facta submissione.

Attamen neque isti, neque illi adeò debent esse in suo statu limitati & constricti, quin liberè sequi queant attractum Dei & sancti Spiritus ductum, secundum quod ille eos deducere voluerit aliquando supra, aliquando infra ordinarium suum gradum, quin potius quasi necessarium est, ut etiam ii, qui maximè fuerint in perfectione progressi, sæpius pro materia

teria

teria orationis accipiant sui status interioris revisionem.

Quod si verò defectuosos se repererint, aut paulò effectos liberiores ad quasdam immoderationes aut dissolutiones, quas in Incipientibus etiam solemus reprehendere, firma concipiant illas abolendi atque efficaciter emendandi proposita necesse erit.

Quarta conditio est, ut illa proposita sint *Quarta facta certa quadam cum libertate animi, promptitudine ac fiducia, quod illa finis expleturi, absque nimio metu, ne in illis deficiamus, aut ne illa non exequamur tam citò, adeoque tam bene ut oporteret. Semper enim sperare debemus fore, ut divina bonitas, quæ modo nobis dat gratiam, ea quæ concipimus illi promittendi, etiam nobis continuet gratiam nostra explendi promissa. Et licet quandoque promissis nostris deficiamus, postea tamen quàm generosè à lapsibus nostris surrexerimus, magis magisque confidere debemus, tandem fore, ut Deus adeo copiosa & efficaci nos gratia corroboret, ut ea, quæ illi promissimus, omnia servare possimus quàm exactissimè.*

*Praxis eliciendi & concipiendi
bona proposita.*

PRAXIN hanc melius concipient Fratres nostri, si illius apponamus exemplum, quod idcirco præstabimus. Supponamus itaq; meditationem nos instituisse de aliquo mysterio Passionis Domini nostri Jesu Christi, atq; istam fortassis inde elicuisse veritatem. *Animas nostras*